RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3212/84

af 6. november 1984

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for sød peber, henhørende under pos. 07.01 S i den fælles toldtarif, med oprindelse i Cypern (1985)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 3700/83 [1] har Fællesskabet fastsat den ordning, der skal anvendes for samhandelen med Cypern i 1984; i artikel 2 i denne forordning er det fastsat, at der åbnes et årligt fællesskabstoldkontingent på 300 tons sød peber, henhørende under pos. 07.01 S i den fælles toldtarif, med oprindelse i Cypern, med en toldsats på 50 % af toldsatsen i den fælles toldtarif;

indtil den ordning der skal gælde efter den 31. december 1984 er fastlagt, er det nødvendigt midlertidigt at forlænge den nugældende ordning for samhandelen med Cypern til at gælde for 1985 på basis af den førnævnte forordning; det nævnte fællesskabstoldkontingent bør åbnes for perioden fra den 1. januar til den 31. december 1985.

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og fortsat adgang for alle Fællesskabets importører til nævnte kontingent samt anvendelse uden afbrydelse af de satser, der er fastsat for nævnte kontingent ved enhver indførsel af de pågældende varer i alle medlemsstater, indtil kontingentet er opbrugt; et system for udnyttelse af fællesskabskontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere det nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovenfor fremførte principper; for bedst muligt at svare til den faktiske udvikling på markedet for de pågældende varer, skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der på den ene side beregnes på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Cypern i en repræsentativ referenceperiode, og på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i det foreliggende tilfælde giver imidlertid hverken Fællesskabets eller nationale statistikker detaljerede oplysninger om de pågældende varer, og der kan ikke forud fremsættes holdbare beregninger over indførslerne: herefter forekommer det hensigtsmæssigt at opdele kontingentet i indledende kvoter, hvorved der tages hensyn til mulighederne for disse varers optagelse på de forskellige medlemsstaters markeder:

for at tage hensyn til udviklingen, for så vidt angår indførslerne af de pågældende varer i de forskellige medlemsstater, bør det samlede kontingent deles i to dele, idet den første del fordeles mellem medlemsstaterne, og den anden del udgør en reserve, der senere skal dække behovet i de medlemsstater, der har opbrugt ders indledende kvote; for at yde importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed, bør den første del af fællesskabskontingentet fastsættes på et niveau, der i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 75 % af det samlede kontingent;

medlemsstaternes indledende kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin indledende kvote, trækker en supplerende kvote på reserven; hver medlemsstat skal trække på denne reserve, når hver af dens supplerende kvoter er næsten fuldstændigt opbrugt, og dette så mange gange, som reserven tillader det; de indledende kvoter og de supplerende kvoter skal være gyldige indtil slutningen af kontingentperioden; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som især skal kunne følge udnyttelsesgraden af det samlede kontingent og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en betydelig rest af tildelingen i en af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at denne stat tilbagefører en

---

[1] EFT nr. L 369 af 30. 12. 1983, s. 1.

væsentlig del heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens det kunne anvendes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra den 1. januar til den 31. december 1985 suspenderes tolden i den fælles toldtarif delvis for sød peber, henhørende under pos. 07.01 S, med oprindelse i Cypern, til 4,5 % inden for et fællesskabstoldkontingent på 300 tons.

Inden for dette toldkontingent anvender Grækenland toldsatser beregnet i overensstemmelse med de herom fastsatte bestemmelser i tiltrædelsesakten af 1979 og i tilpasningsprotokollen.

Artikel 2

1. Det i artikel 1 fastsatte kontingent deles i to dele.

2. En første del på 225 tons fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1985, udgør følgende mængder:

	(i tons)
Benelux	7
Danmark	7
Tyskland	15
Grækenland	1
Frankrig	1
Irland	7
Italien	1
Det forenede Kongerige	186.

3. Den anden del, det vil sige 75 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats indledende kvote, således som denne er fastsat i artikel 2, stk. 2, eller samme kvote nedsat med den del, der er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reservemængden tillader det, trækning af en anden kvote på 15 % af den indledende kvote, eventuelt afrundet til nærmeste højere enhed.

2. Såfremt den anden kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at den anden kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser trækning af en tredje kvote på 7,5 % af dens indledende kvote, eventuelt afrundet til nærmeste højere enhed.

3. Såfremt den tredje kvote, der trækkes af en medlemsstat, efter at dens indledende kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, foranstalter denne medlemsstat under samme betingelser trækning af en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3, kan medlemsstaterne foranstalte trækning af kvoter, der er mindre end fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke opbruges. De underretter Kommissionen om grunden til, at de har bestemt sig for at bringe dette stykke i anvendelse.

Artikel 4

Hver af de supplerende kvoter, der trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil den 31. december 1985.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1985 til reserven tilbageføre den ikke-udnyttede del af den indledende kvote, som den 15. september 1985 overstiger 20 % af grundmængden. Den kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1985 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, der er gennemført indtil den 15. september 1985 inklusive, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt om den eventuelle del af deres indledende kvoter, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over mængderne af de kvoter, der er åbnet af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2 og 3, og underretter hver af disse, så snart den har modtaget meddelelserne om reservens udnyttelsesgrad.

Den underretter senest den 5. oktober 1985 medlemsstaterne om reservemængden, efter at tilbageførslerne er foretaget i henhold til artikel 5.

Den drager omsorg for, at det træk, hvorved reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og med henblik herpå angiver den størrelsen af denne rest til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer enhver hensigtsmæssig foranstaltning med henblik på, at abningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, gør det muligt uden afbrydelse at foretage afskrivninger på deres sammenlagte andele af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne yder importørerne af de pågældende varer sikkerhed for fri adgang til de kvoter, der tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives ifølge stk. 3.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. november 1984.

På Rådets vegne

J. O'KEEFFE

Formand